हणुयाहे विधानेन ततः घोड्य ऋत्विजः ॥ विद्यावतः सदाचारानष्टी वा भितासंयतः। मध्ये वेदी समालेखा विचित्रैक्षणकेस्तत:॥ पद्ममण्डलं तत्र स्थापयेत् कलसं ततः। रत्नसिंदासनं रस्यं संस्थाप्य विजितेन्द्रियः॥ तवाधिवासनं कुर्यादम्यत्तारणपूर्वकम्। प्रतिमायां विधानेन देवीमावाद्येत्रतः ॥ *॥ पालानायस्य सूलेन विरेकाये व चेतसा। मुलमन्त्रस्य जनकं सुनि विन्यस्य मूर्वनि ॥ मुखे इन्दय गायत्री सीतादेवीं क्रांद न्यसेत्। नाभी तु विन्यसेट्बद्भन् लच्मीबीजं सविन्द्रकम् पादयोच नमः ग्रत्यै ततो विन्यस्य मन्ववित्। त्रौँ त्रौमित्यादिभिर्बीजैईविषट्खरसंयुतैः। क्तवा करवड्ड्रेषु न्यासं ध्यायेत्ततो वृती ॥॥॥ चतुर्भुजां सुवर्णीभां रामालोकनतत्पराम्। श्रीराघवान्वितां सीतां चिन्तयेददि सर्वदा॥ इति धाला समुचार्य मूलमन्त्रं सतास्त्रिः। सविन्दुकमनाबौजं पूर्वमृचार्य गौतम ॥ सौतायं इति पयात्तु नमग्रव्हं वदेत् किल। संपूज्य प्रतिमां रात्री सलैवमधिवासनम्। बद्धचारी भूमियायी तस्यां रात्री भवेड ती॥ तस्यां नवस्यां विधिवत् कला शीचमतन्द्रतः। नदादी विमले साला नित्यक्रमी विधाय च॥ ततस्त प्रथमे यामे नित्यपूनाविधि वती। कत्वा दितीयप्रहरे गीतवादापुरःसरम्॥ मध्याक्रसमय भत्त्वा कुर्यादेकायचेतसा। पासने उपविष्यादी मूलं विन्यस्य पूर्ववत्॥ चतुरसच पट्कीणं विकीणच पुरस्तत:। कला मख्नमाधारं तत्र संपूच्य मन्त्रवित्॥ मूलेन गङ्कं संखाय जलमासिच निर्मालम्। चित्रयं तत्र संचित्य तीर्थमङ्ग्रमुद्रया॥, पालष मूलमन्त्रेण सप्तवाराभिमन्त्रितै:। जलै: संप्रोचयिहिदान् सामग्रीं पूजनोचिताम्॥ याह्राणि तास्त्रहेमादिनिर्मितानि ततो सुने। पादार्घप्रदानार्थेस मध्यकार्यमेव स ॥ तयैवाचमनौयार्थमेवमासादयेत् क्रमात्। एकस्मिन्यवा पाले पाद्यादीनि प्रकल्पयेत्॥ पात्राचीत्रं समासाद्य ततीऽन्तर्यागमाचरेत्। युष्याचि समादाय ध्यायेडे प्रतिमागताम् ॥ गहचक्रगदापन्नान्यात्रयन्तीं चतुर्भृजे:। महामतेस्तया प्राज्ञी जनक्य महात्मनः॥ इन्तवाननतः साचादाविर्भृतां खतः त्रियम्। सौतां देवीं इदि ध्याला मूलमन्त्रेच मन्त्रवित् पुयाञ्चलिवयं देवी प्रतिमामूर्दान चिपेत्। हिरखवर्षां मन्त्रेण देवीमावाइयेत्ततः॥ षावाहनादिसुद्राणामष्टकं संबद्धंयेत्। तामावाइय इतुरत्तो मन्तो देखासने सुने ॥ प्रावपूर्णामघेदानं पादां कासीऽस्मि मन्वतः। चन्द्रप्रभेति मन्त्रे ग दद्यादाचमनीयकम्॥ य।दिल्यवर्ण दतुरक्ती मन्त्रः पञ्चास्ते भवेत्। त्रप्यायस्व ति मन्त्रेण पयसा स्नापयेत्ततः॥ द्धिकावस्ततो दभा ष्टतेन छत्वतुरत ।

मधुना मधुनातित तृग्चया सितया सुने ॥ खादुयवखमन्त्रे ण ततस्तीर्थाम्बुभिः कमात्। उपतु मामिति प्रोक्तः सीतायाः खपने मतुः॥ खर्षासंहासने रस्ये प्रतिमां खापयेद्वती। वासोभिः खुष्पासिति पूज्येद्विमलोत्तमैः ॥ गन्धारामिति भवेदाने गन्धारिकस्य तु। मनसः काममित्याद्वर्षम्वमाभरणादिके ॥ मधुपक्षं ततो दद्यात् सीतादेखे विधानतः। कस्तूरीकुसमोपतः कपूरागुक्चन्दनैः॥ प्रतिमां पूजयेद्वत्र्वा यतः पुष्यः ख्वालिकः। सगन्धेः कर्दमनिति मन्त्रेण किल गीतमः ॥ पर्वयेत्त्वसीपतः कोमलैक्षे ज्वरीयुतः। प्रतिमां मूलमन्त्रेण यतमष्टीत्तरं जपेत। ततः संपूजयेद्वदान् राजानं जनकं व्रती॥" जनकपूजामन्तः।

'देवी पद्मालया साचादवतीर्णा यदालये। मिथिलापतये तस्मै जनकाय नमो नमः॥'' महामतिपुजामन्त्रः।

"यीधीताजननी सातमं हिषी जनकस्य च। पूजां ग्टहाच महत्तां महार्मात नमोऽस्तु ते॥" भतानन्दपुजनसन्तः।

"निधानं सर्व्वविद्यानां विद्यत्कुलविभूषणः। जनकस्य पुरोधास्वं यतानन्दाय ते नमः॥" इलपुजनसन्तः।

''जीवयस्यखिलं विश्वं चालयन् वसुधातलम्। पादुर्भावयसे सीतां सीर तुभ्यं नमोऽस्तु वै॥''* सभगापजनमन्त्रः।

''वयैवोत्पादितं सर्वं जगदेतचराचरम्। विमेवासि सहामाया मुनीनामपि मोहिनी॥ लयायता इमे लोकाः त्रीसीतावसभा परा। वन्दनीयासि देवानां सुभगे त्वां नमाम्य इम्॥॥॥ ततोऽष्टदलमध्यस्वजयादा मिततः क्रमात्। संप्रजयिदिश्रहाता गन्धपुष्पाचतादिभिः॥ बहिर्माण्डसवर्त्तिन्यः योड्याद्यास्तु देवताः। पणिमाद्यभिधाः पूज्या विहः सर्व्या ऋचस्ततः॥ संपूज्यावरणाख्येवं मुख्यदेव्यास्ततो व्रती। द्याङ्गेग्ग्तैइ दाद्रपमापः सतंविभिः॥ दीपन्तु साज्यवर्त्तीभिराद्रे पुष्करिणामिति। नैवेदां प्रतपका कर्नानाव्य सनसंयुते:॥ प्रद्यात् पायसाद्यैरप्यार्द्रापः करिषामिति। राज्ञीय च गुड्बड्ड कान् भहामत्ये निवेदयेत्॥ तास्त्रज्ञ ततो द्यात् कपूरायः ससंयुतमः साङ्गतासिडये देवा यवायति च दिच्या ॥ नीराजयेत्ततो देवीं प्रणमेत्तदनन्तरम्। तामाइय च मन्त्रेण पुष्पाश्चलिम्यार्पयेत ॥॥॥ मूलेन दावयेत् विप्रैरष्टीत्तरसद्दस्कम्। पष्टोत्तरमतं वापि पायसं शक रायतम्॥ पाइतीनां ततः पवानाने कुर्यात् प्रदिचनाम् पुन: पुष्पाञ्जलिं दद्यात् सीतामूर्वे नि भक्तितः भादाय तुलसीयत्रं पुष्यं यत्किश्वदेव वा। मीताहि पद्मनाक्रम्या तदाकारं विभावयन् ॥ इति नम्बीयरा भूला रोपयेत्तत् समूर्ड नि।

ततः सीत।पदाभोजदयं संस्पृष्य मङ्गलम् ॥ कराञ्जलिपुटं बद्दा प्रार्थयेद्रामवक्तभाम् । भत्त्या परमया ब्रह्मन् ताभिः कोमलयतिभिः

दुरन्तसंसारसमुद्रमम्नं सीते घरण्यां घरणागतं त्वाम् । उदारयस्वाग्र कतं भयेत-दुतं ततो देवि मिष्य प्रसीद ॥ संप्रार्थः जानकीमेवं दण्डवत् प्रणमेत् पृनः। पृष्पाष्ट्रत्वं पुनद्दं स्वास्त्रवीत परमेक्करीम् ॥

नीलनीरजदसायतंचणां की गले गभु जसावस्वनाम्। सानुरागहरिमेवमीचती भावये सनसि रामवनभाम॥ मन्दइंसगतिगाञ्च लगाङ्गी कामकान्तिपरिभृतचन्द्रिकाम्। ताड्कारिसच्ये मविसग्नां भावये मनसि रामवन्नभाम् ॥ कुन्तलालक कपोलमाननां राइवक्रगस्धासमञ्जिम्। वाससा पिद्धतीं हियाकुनां भावये मनसि रामवक्षभाम्॥ कायवाञ्चनसगी:पतिर्व्यधात् खप्रजायतिषु राघवेखरः। यिवविरिश्विभरिङ्ग विस्तां भावये सनसि रामवह भाम्॥ भत्ते जगस्यां प्रकृतेः पराञ्च चित्ते भूगं लोकनमस्कृताञ्च। भूवायुवज्ञिवनना वस स्थितां विभावये चेतसि रामवसभाम्॥ इन्द्रवद्धनदानुपानकें: सिद्यानगण्मास्थिति हिव। पुष्यवषं मनुसंस्त्रशीलां भावये सनसि रामवत्रभाम्॥ ध्येयमानममरेख खरूपां वामधासतनुनिर्ज्जितहेमाम्। **फुल्नीरजविभावराननां** भावये मनसि रामवन्त्रभाम्॥ सञ्चयहि विसदां विमानगै-र्व्विस्रयाकुलमनोभिरीचिताम्। तेजसापि दधतीं सदा दियां भावये मनसि रामवसभाम्॥ पतदष्टकमनिष्टद्वानिकद् यः पठेदय स्णोत्यहम् छ। चन्तरापरहिता तु मैथिली तस्य भित्तमतुनां प्रयच्छति॥

तस्य भाक्तमतुना प्रयच्छति ॥
स्तुत्वेत्यं जानकीदेवीं गीतवाद्यादिभिर्वती ।
रात्री जागरणेः सर्वां तां रात्रिमपवाद्यत् ॥
ततः प्रातद्देशस्याञ्च पृब्वीक्तविधिना दिन ।
प्रतिमां पूजयित्वादा वा चार्य्यं पूजयेत्ततः ॥
तस्यै सोपस्करां द्यात् सबस्यां गां पयस्विनीम्
दिच्चाञ्च यथाशक्ति ततः पूर्णोइतिं स्रेत् ॥
पूर्णोइतिविधानेन क्रता च प्रतिमादिकम्।